

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/52/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017200661
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1017200661.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a sudcov JUDr. Danice Veselovskej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného R. I.Í. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T 22/2016 zo dňa 03.03.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. novembra 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie obžalovaného R. I., Q.. XX.XX.XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 2T 22/2016 zo dňa 03.03.2017 bol obžalovaný R. I. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že napriek predchádzajúcej výzve a bez vážneho dôvodu nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Bratislave na Chorvátskej ulici č. X a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III pod sp.zn. 0T/136/2015 zo dňa 27.10.2015, odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, a dňa 27.10.2015 si prevzal výzvu na nastúpenie do výkonu trestu v termíne do 11.01.2016, pričom do výkonu trestu odňatia slobody nastúpil až dňa 02.03.2016.

Za to bol obžalovanému podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote v zmysle § 309 ods. 1 Tr. poriadku odvolanie obžalovaný.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného uvádza, že výrok o vine ani výrok o uložení trestu nepovažuje za správne ani dôvodné. Poukazuje na to, že obžalovaný už v prípravnom konaní dobrovoľne spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní a k veci vypovedal. Znovu dáva do pozornosti, že na T. v roku 2015 utrpel pri sťahovaní úraz hlavy s bezvedomím a odvtedy má výpadky pamäte. Tieto skutočnosti potvrdila vo svojej výpovedi aj jeho družka J. E.. Tým, že mal výpadky pamäte a nesprávne si fixoval niektoré údaje označené číslami, prípadne neevidoval dni v týždni, je vylúčené, aby sa dopustil skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo forme úmyselného konania. Ak teda nenastúpil včas výkon trestu, je to iba preto, že nezavinene zabudol na základe objektívnych zdravotných dôvodov. Pripomína, že hneď ako našiel doručenkou z ústavu, tak dobrovoľne nastúpil. Tiež pripomína, že si nemohol vyzdvihnúť zásielky, nakoľko nemal platný občiansky preukaz. Keď sa informoval na Okresnom súde Bratislava III, konkrétne dňa 12.01.2016, bolo mu povedané, že mu doručia druhý nástup výkonu

trestu. Hneď ako zbadal, že mu došiel nástup výkonu trestu z ÚVTOS Bratislava, v ktorom nebolo určených 18 dní na vybratie, ale iba 10 dní, tak nastúpil.

V ďalšej časti odvolania namieta vážne porušenie práv obvineného na spravodlivý proces zaručený napr. článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, spočívajúce v tom, že hoci podal sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia, táto sa v spisovom materiály nenachádza. Napriek strate tohto kľúčového dokumentu, dozorujúci prokurátor o nej rozhodol a zamietol ju, aj keď sa nemohol oboznámiť s jej obsahom. Tým je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné a nezákonné. Na základe uvedeného sa domnieva, že celé prípravné konanie poznačené touto vážnou procesnou chybou, je nezákonné.

Záverom upriamuje pozornosť na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zákona, ktoré ukladá povinnosť skúmať závažnosť konania obžalovaného a ustáliť či, vzhľadom na následky, okolnosti za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, nie je jeho závažnosť naozaj nepatrná.

Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol odvolaciemu súdu zrušiť napadnutý rozsudok a rozhodnúť o jeho oslobodení.

Odvolanie obžalovaného bolo okrem toho odôvodnené aj podaním samotného obžalovaného. Okrem už uvedených odvolacích dôvodov, ktoré sa opierajú o nezákonný postup v súvislosti s rozhodovaním o jeho sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, ako aj nezohľadnenia zdravotných problémov obžalovaného, ktoré ovplyvnili jeho nástup na výkon trestu odňatia slobody, namieta obžalovaný pochybenia súdu v súvislosti s jeho rozhodovaním o treste. Obžalovaný poukazuje na to, že pôvodne mu bol trestným rozkazom uložený trest 3 mesiace, avšak z neznámych dôvodov mu nakoniec na pojednávaní súd uložil trest v dvojnásobnej výmere. Nie je mu zrejmé čo ovplyvnilo úvahy súdu v takomto rozsahu v jeho neprospech, keďže sa nič nezmenilo v tom, že by mu niečo priťažilo. Celá táto zmena podľa neho pramení iba z toho, že si dovoľil podať odvolanie. Keďže je obžalovaný naďalej presvedčený o svojej nevine, je uloženie trestu odňatia slobody v rozpore s Ústavou SR.

Obžalovaný dáva na porovnanie do pozornosti rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/57/2015 z ktorého vyplýva, že ak odsúdený nenastúpil výkon trestu v stanovenom termíne, ale až o nejaký čas neskôr dobrovoľne, nenaplní skutkovú podstatu prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia. Obdobne sa v inom prípade vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp.zn. 2T/42/2013 rozhodlo o upustení od uloženia ďalšieho trestu vzhľadom na trest odňatia slobody uložený v trvaní 16 mesiacov. Obžalovaný sa domnieva, že aj v jeho prípade je možné pristúpiť k upusteniu od uloženia ďalšieho trestu, prípadne po zrušení napadnutého rozsudku vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný zotrval na podanom odvolaní a požiadal, aby ho krajský súd oslobodil. Podľa jeho názoru tento trestný čin nenaplnil a už súdu vysvetlil ako ku skutku došlo. Keď sa zorientoval, trest nastúpil, aj keď je pravdou, že oneskorene. Teraz po prepustení s výkonom trestu sa s pomocou kamaráta zamestnal a chce si vybaviť živnosť, aby mohol sám podnikáť.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť, nakoľko považuje rozsudok za správny a zákonný.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadal len za predpokladu, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Tr. poriadku pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy, tieto zákonným spôsobom vyhodnotil a následne dospel k správnym záverom tak v otázke viny, ako aj v otázke právnej kvalifikácie. Odvolací súd preto konštatuje, že napadnutý rozsudok je výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci.

V odôvodnení rozsudku, ktoré je v súlade s požiadavkami ustanovenými v § 168 ods. 1 Tr. poriadku, súd prvého stupňa v potrebnom rozsahu uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, ako sa vyrovnal s obranou obžalovaného a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Obžalovaný R. I. je na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava I zo dňa 16.05.2016 stíhaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v citovanej obžalobe.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že vo veci bol dňa 24.05.2016 okresným súdom vydaný trestný rozkaz, ktorým bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko bol proti trestnému rozkazu podaný obžalovaným odpor, súd nariadil vo veci termín hlavného pojednávania. V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vypočul obžalovaného a prečítal listinné dôkazy obsiahnuté v spisovom materiáli tak, ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 03.03.2017.

Obžalovaný v rámci svojej výpovede zdôraznil, že nekonal úmyselne, lebo do výkonu trestu nastúpil dobrovoľne. Dôvodom toho, čo sa udialo je fakt, že si nemohol vyzdvihnúť zásielky, ktoré boli na pošte, pretože nemal platný občiansky preukaz. Bol sa osobne informovať aj na Okresnom súde Bratislava III, kde mu bolo oznámené, že mu ešte príde druhá výzva na nástup trestu. Obžalovaný poprel, že by vedel kedy má nastúpiť výkon trestu, vie iba o tom, že bol odsúdený. K úrazu hlavy, ktorý zapríčinil jeho výpadky pamäti došlo podľa obžalovaného na Vianoce v roku 2015, keď mu spadla na hlavu krabica plná kníh. O tejto nehode vedela jeho družka.

Záver o spáchaní skutku obžalovaným je podporený predovšetkým listinnými dôkazmi obsiahnutými v spisovom materiáli, ktoré boli na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa zákonným spôsobom vykonané. Z pripojeného právoplatného trestného rozkazu vyplýva, že obžalovaný R. I. bol Okresným súdom Bratislava III v konaní pod sp. zn. OT/136/2015 dňa 27.10.2015 uznaný vinný z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona v súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zákona. Bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a bol zároveň zaviazaný na náhradu škody voči poškodenej spoločnosti.

Nakoľko išlo o konanie podľa § 204 Tr. poriadku (tzv. superrýchle konanie) obžalovaný bol po podaní obžaloby vypočutý v rámci 48-hodinovej lehoty a po výsluchu sudcom pre prípravné konanie bolo vo veci rozhodnuté citovaným trestným rozkazom. Ako vyplýva zo zabezpečených dôkazov trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava III nadobudol právoplatnosť dňom jeho vydania čo znamená, že obžalovaný ani prokurátor proti nemu odpor nepodal. Hneď po ukončení výsluchu a prevzatí trestného rozkazu, prevzal obžalovaný aj výzvu na nástup výkonu trestu vo veci OT/136/2015, pričom k prevzatiu v tejto výzvy došlo osobne dňa 27.10.2015 s tým, že obžalovaný má uložený trest odňatia slobody nastúpiť

najneskôr 11.01.2016. Osobné prevzatie výzvy je preukázané doručenkou, ktorú obžalovaný podpísal a potvrdil tým prevzatie výzvy na nástup trestu. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný túto výzvu nerešpektoval, trest nenastúpil, bol Okresným súdom Bratislava III dňa 13.01.2016 vydaný príkaz na dodanie do výkonu trestu. Ako ďalej vyplýva zo spisového materiálu, obžalovaný nastúpil výkon trestu až dňa 02.03.2016.

Pokiaľ ide o obranu obžalovaného postavenú na tvrdení, že o termíne nástupu výkonu trestu nevedel, respektíve zabudol naň, nakoľko mal výpadky pamäti, nebolo možné obrane uveriť, pretože je vyvrátená ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi. Navyše zranenie v oblasti hlavy, ktoré mal obžalovaný utrieť na konci roku 2015, nie je potvrdené žiadnou lekárskou správou, či vyjadrením lekára. V spisovom materiáli sa nachádzajú iba lekárske správy o zraneniach obžalovaného z obdobia mesiaca máj roku 2011. Takisto nebolo možné uveriť obrane obžalovaného, že si nemohol preberať zásielky z dôvodu, že nemal vydaný občiansky preukaz. Vychádzajúc z údajov obsiahnutých v spise Okresného súdu Bratislava III sp. zn. OT/136/2015, obžalovanému neboli poštou doručované žiadne zásielky súvisiace s nástupom výkonu trestu a to z dôvodu, že výzvu na nástup trestu obžalovaný prevzal ihneď po výsluchu a doručení trestného rozkazu. V tejto výzve je jednoznačne uvedený termín, kedy najneskôr sa mal obžalovaný do výkonu trestu dostaviť. Čiže nebol daný žiadny dôvod na doručovanie zásielky poštou.

Po zhrnutí všetkých vykonaných dôkazov, krajský súd vyjadruje súhlas s rozhodnutím okresného súdu, ktorý uznal vinu obžalovaného na skutkovom základe uvedenom v podanej obžalobe a jeho konanie posúdil ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona.

Vychádzajúc zo znenia skutkovej podstaty citovaného prečinu, marenia výkonu úradného rozhodnutia sa dopustí ten, kto bez vážneho dôvodu nenastúpi výkon trestu odňatia slobody v lehote stanovenej súdom. V posudzovanom prípade obžalovaného R. I. bolo spoľahlivo preukázané, že obžalovaný o nástupe výkonu trestu a o termíne tohto úkonu vedel, čo potvrdil svojím podpisom a preukázateľne sa do výkonu uloženého trestu dostavil až 02.03.2016. Ako už bolo konštatované, neboli zistené žiadne vážne dôvody, ktoré by obžalovanému bránili vo včasnom nástupe výkonu trestu. Jeho údajné problémy s výpadkami pamäti, ktoré sa mali prejavovať ako dôsledok zranenia v oblasti hlavy, neboli riešené žiadnym lekárom a nie sú teda akceptovateľným spôsobom podložené. S údajmi, ktoré sú obsiahnuté v spise Okresného súdu Bratislava III OT 136/2015 nekorešponujú ani obranné tvrdenia obžalovaného, ktorý uvádza, že sa bol na označenom súde osobne informovať ohľadom nástupu trestu a bolo mu oznámené, že dostane ďalšiu výzvu. Okresný súd potom, čo uplynula lehota na nástup trestu, vydal príkaz na dodanie do výkonu trestu, nakoľko nebol daný žiaden dôvod na zasielanie novej výzvy. Keďže sa obžalovaný bol na súde informovať, musel mať vedomosť o právoplatnom odsúdení, okrem toho disponoval právoplatným trestným rozkazom a výzvou na nástup trestu, pretože tieto listiny prevzal. Obsahom výzvy je aj poučenie o trestnoprávných následkoch v prípade nerešpektovania výzvy. Okrem toho vzal odvolací súd do úvahy aj fakt, že obžalovaný má pri svojich 21 záznamoch v registri trestov dostatočné skúsenosti a nie sú pre neho žiadnymi novými skutočnosťami údaje o tom, kedy je povinný uložený trest nastúpiť a ako je potrebné v takýchto prípadoch postupovať.

Z vyššie uvedených dôvodov nebola jeho obrana akceptovaná a odvolací súd v zhode s názorom prvostupňového súdu konštatuje, že obžalovaný konal úmyselne vzhľadom k tomu, že vedel o tom, že môže svojím konaním porušiť záujem chránený zákonom a minimálne bol uzročený, že môže takéto porušenie spôsobiť.

Čo sa týka preskúmania výroku o uloženom treste, tu je potrebné konštatovať, že okresný súd nepostupoval pri svojom rozhodovaní dôsledne podľa zákona a nie je možné stotožniť sa s jeho úvahami, ktorými svoj postup odôvodňuje.

Trestným rozkazom prvostupňového súdu bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere tri mesiace, pričom okresný súd podľa výroku o uloženom treste nekonštatoval žiadne poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti. Po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní, v rámci ktorého neboli zistené žiadne nové skutočnosti oproti dôkaznej situácii, ktorá bola ustálená už v momente vydania trestného rozkazu, tak ako na to správne poukazuje obžalovaný, dospel súd prvého stupňa k zásadne odlišnému záveru pokiaľ ide o výmeru trestu a rozdiel je aj v posudzovaní priťažujúcich okolností. Tým, že bola zohľadnená jedna priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona v dôsledku prevahy priťažujúcich okolností bolo okresným súdom následne upravená aj dolná hranica trestnej sadzby v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zákona.

Vo vyššie naznačenom postupe okresného súdu je možné konštatovať viaceré pochybenia a nesúlad s Trestným zákonom. Vzhľadom k tomu, že absentuje odvolanie v neprospech obžalovaného, neboli však pochybenia okresného súdu odvolacím súdom napravitel'né, nakoľko pri rešpektovaní Trestného zákona, najmä ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zákona by došlo k zhoršeniu postavenia obžalovaného, čo je v rozpore so zásadou zákazu „reformatio in peius“.

V napadnutom rozsudku bola okresným súdom správne zohľadnená priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona a to z dôvodu, že obžalovaný bol v predchádzajúcom období opakovane súdne trestaný pre rôznorodú trestnú činnosť s prevahou trestnej činnosti majetkového charakteru, avšak v troch prípadoch aj pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia. Posledným odsúdením obžalovaného, ktoré predchádzalo spáchaniu prejednávaneho skutku, je už spomenuté odsúdenie Okresným súdom Bratislava III sp.zn. OT/136/2015 zo dňa 27.10.2015, pričom aj tomuto odsúdeniu predchádzajúce záznamy sú v relatívne krátkych časových odstupoch za sebou, čo nasvedčuje v prípade obžalovaného vážnejšiemu stupňu narušenia páchatel'a. Preto nie sú na mieste úvahy o tom, že by táto priťažujúca okolnosť, ako jediná fakultatívna v zmysle § 37 Tr. zákona, nemala by byť v prípade obžalovaného R. I. zohľadnená. Uznáním tejto priťažujúcej okolnosti je konštatovaná prevaha priťažujúcich okolností, čo sa v súlade s ustanovením § 38 ods. 4 Tr. zákona muselo odraziť vo zvýšení dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu z rozdielu pôvodnej hornej a dolnej hranice trestnej sadzby uvedenej v § 348 ods. 1 Tr. zákona. Správne určená dolná hranica trestnej sadzby mala byť v prípade obžalovaného osem mesiacov (pôvodné rozpätie trestnej sadzby 0 až 2 roky) čo znamená, že trest uložený súdom prvého stupňa je pod zákonom stanovenej dolnej hranice.

Okresný súd nepostupoval v súlade so zákonom, keď vymeral obžalovanému trest vo výmere šesť mesiacov a rovnako nepostupoval v súlade so zákonom, keď v trestnom rozkaze neuznal už spomínanú priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m/ Tr. zákona. Dôvod pre jej uznanie bol rovnaký daný v momente vydávania trestného rozkazu, ako aj v čase vyhlásenia prvostupňového rozsudku. Aj napriek tomu, že súd nie je v súlade s § 355 ods. 3 Tr. poriadku viazaný právnu kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutými v trestnom rozkaze, nie je na strane druhej možné označiť za správny postup, pri ktorom súd bez akéhokoľvek podkladu vo vykonanom dokazovaní v trestnom rozkaze a následne v rozsudku odlišne zohľadní tie isté poľahčujúce, či priťažujúce okolnosti.

Absolútne neakceptovateľnou je úvaha okresného súdu o tom, že vydaný trestný rozkaz má byť akýmsi „dobrodením zákona a súdu“ a ak obžalovaný podá odpor ide z jeho strany o „účelový postup v snahe zmierniť už aj tak veľmi mierny trest, čím znemožňuje súdu využívanie inštitútu zjednodušeného konania“. Takéto názory nie je možné oprieť o žiadne z ustanovení Trestného zákona, nakoľko s rozhodovaním formou trestného rozkazu sa nespájajú žiadne ustanovenia o ukladaní trestu pod zákonom stanovenú hranicu (ako napr. v konaní o dohode o vine a treste) a navyše je takéto uvažovanie samosudcu potieraním zásady práva na obhajobu. Obžalovaný má v zmysle § 355 ods. 1 Tr. poriadku právo podať proti trestnému rozkazu odpor a ak sa rozhodne toto právo vyžiť, nikdy s tým nesmú byť spojené žiadne nepriaznivé dôsledky prameniace iba z toho, že sa z akéhokoľvek dôvodu rozhodol s trestným rozkazom nesúhlasiť.

Ak už bolo konštatované, trest vo výmere šesť mesiacov je aj tak trestom pod dolnou hranicou trestnej sadzby, čo znamená, že odvolací súd nevidí žiaden dôvod ani zákonnú možnosť pre úvahy o jeho ďalšom zmiernení.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona bol obžalovaný pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku vo výkone trestu uloženého za úmyselný trestný čin. Posledným, v registri trestov vyznačeným výkonom trestu odňatia slobody, ktorý predchádzal spáchaniu skutku, je trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II zo dňa 13.03.2012 sp. zn. 4T 28/2011 vo výmere jeden rok a deväť mesiacov, ktorý vykonal 28.02.2013. Týmto rozhodnutím bol obžalovaný odsúdený pre prečiny krádeže a marenia výkonu úradného rozhodnutia.

Nakoľko krajský súd nezistil žiaden zákonný dôvod na zmenu prvostupňového rozsudku bolo nevyhnutné postupovať v súlade s § 319 Tr. poriadku a odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Odvolacie námietky boli vyhodnotené ako neopodstatnené z dôvodov, ktoré sú bližšie

charakterizované v odôvodnení tohto rozhodnutia a pochybenia prvostupňového súdu pri rozhodovaní o treste neboli napravitel'né vzhľadom na absenciu odvolania podaného v neprospech obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd rozhodol o odvolaní obžalovaného R. I. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.